

træde frem, naar vi kommer til Forslagets enkelte Bestemmelser. Det maa, forekommer det mig, være vor Opgave at se, om de Bestemmelser, som er et Led i vort Arbejde for at ædrueliggøre Folket, er forenelige med en sund Næringslovgivnings Principper, og det er naturligvis overflødigt for mig at sige, at alle de Ædruelighedsbestemmelser, som er forenelige med en sund Næringslovgivning paa dette Omraade, skal jeg med Glæde gaa med til.

I lang Tid vandt Ædrueligheden frem i vort Folk uden Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side. De organiserede Afholdsforeninger gjorde et stort Arbejde for Ædrueligheden, idet de dels virkede ved det personlige Eksempels stærke Magt, dels ved Oplysning om den fysiske, sjælelige og sociale Nød, som overdreven Nydelse af Alkohol medfører. Den almindelige økonomiske Fremgang og den stigende Oplysning har ogsaa i høj Grad fremmet Ædrueligheden, og jeg tror ikke, at jeg vil paadrage mig nogen Beskyldning for at være ubeskeden, naar jeg i denne Forbindelse fremhæver, at hele det Arbejde, som det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, har gjort for Arbejderklassen i økonomisk, politisk, faglig og almindelig kulturel Henseende, indirekte har været et betydningsfuldt Arbejde for Ædruelighedens Fremme blandt Samfundsborgere, som har saa stor Betydning for hele Samfundets sunde Liv. Derved, at Socialdemokratiet har sat Arbejderklassen højere Maal og samlet dens Interesser om disse, er Kærligheden til Hjemmet styrket og Fristelsen til overdreven Nydelse af berusende Drikke i høj Grad svækket.

Det er imidlertid klart, at det Fremskridt i Opfattelsen af Ædruelighedens Betydning for Samfundet, som er sket i den sidste Menneskealder, maa give sig Udslag i Lovgivningen; Lovgivningen maa fæstne de opnaaede Fremskridt, men den maa ikke alene dette, den maa ogsaa ved passende Bestemmelser søge at jævne Vejen for nye Fremskridt. Jeg tror alligevel, at vi paa et Omraade som dette maa vise stor Forsigtighed og ikke tillægge, hvad der paa dette Omraade kan opnaas ved Lovbestemmelser, alt for stor Betydning. Det vil sikkert vanskeliggøre Ædruelighedsarbejdet, om vi her medtager Bestemmelser, som en meget stor Del af Befolkningen maaske ikke er i Stand til at anse for berettigede. Det er vor Opfattelse, at i saa Fald vil man, hvor berettigede end Bestemmelserne i sig selv kan

være, kunne befrygte, at det frivillige Arbejde for Ædrueligheden kommer til at lide derunder.

Naar vi skal bedømme det foreliggende Forslag, tror jeg, vi gør vel i at sammenholde det med den tilsvarende Lov, den, som vi for Øjeblikket lever under. Det gjorde den højtærede Indenrigsminister ogsaa i den Tale, hvormed han i Dag forelagde Lovforslaget; han betonedede atter og atter, at i Forhold til den nuværende Lov betegner de nye Bestemmelser ikke en Artsforskul, men kun en Gradsforskul, og jeg tror, at den højtærede Minister i det store og hele har Ret i denne Betragtning. Vi kan jo ikke gaa tilbage i Lovgivningen paa dette Omraade, og det er der heller ingen, der har forlangt. Den Lov, vi lever under, har i det hele virket tilfredsstillende, men Udviklingen har været i Fremgang i de Aar, vi har haft den, og det er naturligt, som jeg ogsaa sagde før, at en ny Lovgivning fæstner de Fremskridt, som er naaede, og søger at jævne Vejen for nye Fremskridt. Derimod vil jeg gerne betone, at man skal ikke — og det er da heller ikke sket under Forhandlingerne her i Dag, men man ser det undertiden fremhævet i den Forhandling, som foregaaer ude i Landet —, man skal ikke tillægge de Foranstaltninger, som paa det Omraade, vi her bevæger os paa, er foretagne under Krigen, synderlig stor Betydning med Hensyn til Vurderingen af, hvilke Bestemmelser der skal være gældende i Fremtiden under forhaabentlig fredelige Forhold. Thi som min ærede Partifælle i Folketinget, det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) der gjorde gældende, har vi alle sammen i Krigstiden været under et Tryk, som har bevirket, at vi med mere eller mindre Taalmodighed har baaret de Tvangsforanstaltninger, som det har været nødvendigt at paalægge os; men det er ikke givet, at vi kan udvise den samme Taalmodighed, naar vi kommer ind under fredelige Forhold. Det, der har virket til Gavn under Krigssituationen paa dette Omraade, kan da godt virke i modsat Retning.

Af de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg ikke dvæle ved ret mange, men jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger om nogle af dem. Jeg kan begynde med den sidste Bestemmelse, som den ærede foregaaende Taler omtalte, nemlig Bestemmelsen i § 24, hvor der er Tale om Udskænkning, Forhandling eller Fordeling af stærke Drikke i Marketenderier, Kaserne, Fabrikker, Værksteder og paa Ar-